

Arrest

nr. 234 526 van 26 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 28 juni 1994 te Labado, Zuid Darfoer. U behoort tot de Afrikaanse Tama stam. U groeide op in Labado. Tijdens uw verblijf te Labado hielp u uw vader op de boerderij met oogsten en met hoeden van vee. In 2004 – 2005 was er een aanval van de Janjaweed te Labado en u en uw familie vluchtten tot tweemaal toe naar het Kalma kamp. Later ging u tot tweemaal per maand over-en-weer tussen Labado en Nyala. U reisde naar Nyala om er te werken, met name vee laten grazen. Soms verbleef u tot één week in Nyala alvorens terug te keren naar Labado. Omstreeks 2012 verliet u definitief Labado en ging u naar Nyala.

Uw familie zond u naar daar omdat het er veiliger is. In de buurt van Labado zijn immers Janjaweed-milities, bewapend door de overheid, die stelen, verkrachten, vee stelen en die jongeren onder dwang rekruteren. Rond 2013 ging u voor twee jaar naar Khartoem. Daar had u weinig kansen om werk te vinden, omdat u van Darfoer afkomstig bent. In Soedan beschouwen ze iemand die van Darfoer komt als koppig en dom. In Khartoem verkreeg u – na het betalen van geld – een Soedanees paspoort, waarmee u op 5 februari 2017 legaal Soedan verliet en naar Egypte ging. Daar bleef u twee maanden. Op 4 mei 2017 ging u naar Libië. U bleef er op verschillende plaatsen en op 20 juni 2018 nam u de boot richting Europa. Na zeven dagen op de zee te hebben verbleven, meerden jullie op 27 juni 2018 aan te Malta. U had er een gesprek met een vertegenwoordiger van de Belgische overheid en kwam – legaal met de organisatie IOM – op 27 augustus 2018 te België aan. Op 27 augustus 2018 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus “Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019”** dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden.

De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging tot dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS uw beweerde afkomst uit Darfoer en uw beweerde Tama etnie niet aannemelijk hebt weten te maken.

U verklaarde te behoren tot de etnie Tama, een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer en geboren te zijn in Labado - Darfoer. Ook uw vader behoort tot de stam Tama, uw moeder tot de stam Erenga (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.5). Daarnaast zijn uw vader en uw moeder eveneens geboren in Labado en ook de ouders van uw vader zijn geboren in Labado (die van uw moeder in Al-Fasher) (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.10). Uw ouders waren landbouwers. Ze hadden geiten en teelden ook gewassen. Jullie verkochten daarvan een deel op de markt te Um Zeheifa (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.10-11). Toen u – gelet op het feit dat u verklaarde dat u nooit naar school ging te Labado (zie verder) – gevraagd werd wat u hele dagen deed te Labado, verklaarde u dat u uw vader hielp op de boerderij. U hielp met oogsten en ging ook rond met de geiten (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.13-14).

U gaf – weliswaar correct – aan dat Labado in de provincie (wilayat) Zuid-Darfoer gelegen is (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.13 en administratief dossier). Toen u daarop gevraagd werd om de naam van de gouverneur van de provincie Zuid-Darfoer te geven, gaf u aan er geen idee van te hebben. Evenmin kende u de naam van de gouverneur van de provincie Zuid-Darfoer, die aan de macht was toen u er verbleef (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd hoeveel provincies er zijn te Darfoer, noemde u Nyala, El Dain en Bileil. Toen de vraag herhaald werd en u erop gewezen werd dat u eerder zelf verklaarde dat u in de provincie Zuid-Darfoer woonde, noemde u vijf andere plaatsen: Al-Fasher, Al-Gadarif, Ingamenja, Khor Baranga en Al-Damazin. Toen u opnieuw gevraagd werd in welke Wilayat (provincie) u woonde, gaf u plots aan dat u in Oost-Darfoer woonde. Toen u daarop gevraagd werd of u dan niet in Zuid-Darfoer woonde, gaf u aan van niet en het Oost-Darfoer was. Later gaf u echter opnieuw aan dat waar u woonde Zuid-Darfoer is. Toen u met behulp van tekeningen verduidelijkt werd wat een provincie is en u nogmaals gevraagd werd hoeveel provincies er zijn te Darfoer, vroeg u zich plots af of Labado een provincie is. Toen u erop gewezen werd dat u reeds eerder correct de provincies Zuid-Darfoer en Oost-Darfoer spontaan benoemde (en dus zeer goed weet wat een provincie is), gaf u aan geen idee te hebben hoeveel provincies er zijn te Darfoer (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.14-15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er vijf provincies (wilayat) zijn te Darfoer (zie administratief dossier).

Toen u gevraagd werd welke dorpen het dichtst bij uw huis gelegen waren en in welke richting en u extra aangemoedigd werd om alle dorpen die u weet te geven, gaf u aan dat het voor u moeilijk is om plaatsen in de buurt te noemen en u gaf aan dat u reeds eerder alle plaatsen vernoemde die u kent. Ook toen u gevraagd werd om alle steden in de buurt van Labado te noemen, gaf u aan dat u deze reeds eerder vernoemde (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.13).

U verwees daarmee naar uw antwoord op de eerder gestelde open vraag om iets te **vertellen over Labado**. Deze vraag beantwoordde u vaag en ontwijkend door te stellen dat het een kleine stad en een mooie plaats is. Vervolgens noemde u plaatsen ten zuiden (Muhajrya, Shawa en Jabal Kutmal), ten noorden (Banjadid, Jabal Ida en Niteiga), ten westen (Beleil en Um Zeheifa) en ten oosten (Sheiria en het kamp Kalma) van uw beweerde plaats van afkomst, Labado (zie persoonlijk onderhoud, p.6).

Van de tien door u genoemde plaatsen, volgens u steden en dorpen het dichtst bij Labado gelegen, konden er acht worden teruggevonden. Zes van de acht plaatsen betreffen echter vluchtelingenkampen en geen steden / dorpen. Waar u Kalma ten oosten van Labado situeert, blijkt Kalma ten westen van Labado gelegen. Waar u Sheiria ten oosten van Labado situeert, blijkt Sheiria ten noorden van Labado gelegen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er tientallen plaatsen dichterbij Labado gelegen zijn dan de door u genoemde plaatsen (zie administratief dossier). Ook toen de dossierbehandelaar u een aantal plaatsen nabij uw beweerde dorp van afkomst, Labado, noemde, had u van de meerderheid van de plaatsen nog niet gehoord en vroeg u zich zelfs af wat die namen zijn (persoonlijk onderhoud CGVS, p.25 en administratief dossier).

Toen u gevraagd werd om wijken te Labado te noemen, gaf u – na enig aandringen – vier namen: de eerder door u genoemde plaatsen Niteiga, Shawa, Bileil en Um Zeheifa die volgens u respectievelijk ten noorden, ten zuiden en ten westen van Labado gelegen zijn (zie persoonlijk onderhoud, p.6). Niteiga, Bileil en Um Zeheifa zijn echter vluchtelingenkampen in de ruime omgeving van Labado; Shawa is een dorp nabij Labado (zie administratief dossier). Gevraagd naar uw laatste adres / wijk waar u woonde te Labado, ontweek u de vraag door te stellen dat u in Nyala was voor u naar Khartoem ging. Gevraagd wanneer u dan Labado verliet en naar Nyala ging, gaf u – na lang nadenken – aan dat het in 2012 was, maar de maand wist u niet meer. Toen u verder gevraagd werd hoeveel mensen / families er ongeveer wonen te Labado, ontweek u de vraag, door te stellen dat mensen er niet lang bleven omwille van aanvallen en verkrachtingen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.6-7). U verklaarde verder dat er geen ziekenhuizen zijn te Labado, maar jullie een tent van het Rode Kruis hebben waar ze mensen kunnen behandelen. Toen u gevraagd werd waar dat was, gaf u aan dat het in Labado zelf was. Toen u gevraagd werd dit te verduidelijken en in welke wijk het gelegen was, gaf u aan dat het nabij het Kalma kamp was (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het Kalma kamp op ruim 50 kilometer in vogelvlucht van Labado ligt en de Rode Kruispost in dat kamp bezwaarlijk als hulppost in Labado zelf beschouwd kan worden (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd of er kampen van het regeringsleger zijn te Labado, gaf u ontwijkend aan dat jullie naar Kalma gingen wanneer er aanvallen waren, omdat het daar veilig was. Toen u daarop gevraagd werd waar het regeringsleger van Soedan gestationeerd is, gaf u aan het niet te weten (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.16-17).

Toen u verder gevraagd werd of u naar school ging in Soedan, gaf u aan van niet, omdat je omwille van de oorlog niet kon studeren. Toen u gevraagd werd of de scholen dan niet open waren, gaf u aan dat jonge kinderen wel naar school gingen, maar het voor 'jullie' gevaarlijk was, omdat ze (de Janjaweed) jullie konden ontvoeren. Toen u – gelet op het feit dat u aangaf dat jonge kinderen wél naar school konden gaan – gevraagd werd of u als jong kind naar school ging, gaf u aan van niet. Ook uit de verklaring die u bij de DVZ aflegde, blijkt dat u geen (of enkel informeel) onderwijs volgde. Toen u vervolgens geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring dat het ok was voor jonge kinderen om naar school te gaan en u gevraagd werd waarom u dan niet ging als jong kind, herhaalde u dat ouders angst hadden voor ontvoering van hun kinderen. Dit argument gebruikte u echter eerder om uit te leggen waarom jonge kinderen wél nog naar school gingen. **Uw uitleg waarom u nooit school gelopen zou hebben komt bijgevolg niet doorleefd over en toont aan dat u de situatie van de kinderen te Darfoer niet juist kan inschatten, wat uw beweerde herkomst verder ondermijnt** (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.11-12 en verklaring DVZ, dd.10/10/2018, vraag 11). Ook toen u gevraagd werd wat u deed te Nyala, of u er een job had of naar school ging, gaf u ontwijkend aan dat je niet naar school kon gaan uit angst voor een aanval of zo. Later gaf u aan dat je in Nyala niet naar school kan gaan omdat uw ouders weigerden u naar school te laten gaan (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.8 en p.12). Uw ontwijkend antwoord staat haaks op uw eerdere verklaring dat de meeste families 'de jeugd' naar Nyala zendt, zodat ze veilig zijn voor de milities en om werk te vinden en komt **niet doorleefd (en dus niet waarachtig)** over (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.8).

U verklaarde verder dat u tweemaal per maand over-en-weer ging van Labado naar Nyala. U deed dit om er te werken, met name vee te laten grazen. U verbleef soms tot één week te Nyala in een kamer van uw werkgever (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.18).

Toen u – gelet op uw eerdere verklaringen dat u van uw ouders zelfs niet naar school mocht omdat het te gevaarlijk was – gevraagd werd of uw familie er geen probleem mee had dat u zo vaak over-en-weer ging en rondging met vee, gaf u aan dat u het niet aan hen vertelde (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.18-19). Niet alleen is deze uitleg niet afdoende – men mag immers veronderstellen dat uw (ongeruste) ouders zich vragen stellen wanneer u zo vaak en lang afwezig bent – het ondermijnt verder uw uitleg dat u in Nyala niet naar school kon gaan omdat dit niet mocht van uw ouders. Toen u verder gevraagd werd welke plaatsen je allemaal tegenkomt tussen Labado en Nyala, gaf u ontwijkend aan dat jullie verschillende wegen gebruikten, omdat het een gevaarlijke weg was. Toen de vraag herhaald werd, noemde u Bileil, Raadya, Hay Alzuhour en Adamata. Verder kon u geen enkel dorp noemen tussen Labado en Nyala (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er tussen Labado en Nyala meer dan tien dorpen gelegen zijn. Verschillende van deze dorpen werden u opgeworpen, doch geen enkele naam zei u iets. Van de vier door u genoemde plaatsen tussen Labado en Nyala werd enkel Biillel (een vluchtelingenkamp nabij Nyala) teruggevonden (zie administratief dossier).

Bovenstaande vage, ontwijkende en niet doorleefde verklaringen betreffende uw beweerd bezigheden te Zuid-Darfoer ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw bewering van Darfoer afkomstig te zijn.

Toen u gevraagd werd waarom u Labado in 2012 verliet en naar Nyala ging, gaf u aan dat de meeste families 'de jeugd' naar Nyala zendt, zodat ze veilig zijn voor de milities en zodat ze werk kunnen vinden. Toen u daarop gevraagd werd welke milities er in de buurt van Labado zijn, gaf u ontwijkend aan dat ze bewapend worden door de overheid, ze stelen en vrouwen verkrachten. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat jullie ze 'Janjaweed' noemen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of er – toen u in Labado was – ooit een 'aanval' was, gaf u van wel. U verklaarde dat de Janjaweed Labado aanvielen. Toen u gevraagd werd wanneer deze aanval op uw dorp plaatsvond, gaf u aan dat dit in 2004 - 2005 was en jullie naar het Kalma kamp gingen. U situeerde het Kalma kamp ten oosten van Labado, net voorbij Sheirya (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.8-9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het Kalma kamp op enkele kilometers ten zuidoosten van Nyala ligt; ruim 50 kilometer in vogelvlucht ten westen van Labado. Toen u gevraagd werd of je – buiten Kalma – andere vluchtelingenkampen in de buurt kent, gaf u aan enkel dat kamp te kennen. Toen u daarop nogmaals gevraagd werd of er geen andere vluchtelingenkampen zijn nabij Nyala of Labado, herhaalde u dat Kalma het enige kamp is dat u kent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat tientallen vluchtelingenkampen in de nabije omgeving van Labado en Nyala gelegen zijn, zelfs één in Labado zelf (zie administratief dossier). Toen u er verder op gewezen werd dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er een vluchtelingenkamp nabij een spoorweg gelegen is en u gevraagd werd of u weet welk kamp dit is, gaf u aan het niet te weten (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het eerder door u genoemde kamp Kalma, het kamp waarheen u steeds vluchtte wanneer er een aanval was, nabij een spoorweg gelegen is (zie administratief dossier).

U gaf verder aan dat u rond 2013 Nyala verliet. U gaf aan dat u er in de wijk 'Khor Shaman' verbleef, maar toen u gevraagd werd om andere wijken te Nyala te noemen, gaf u aan enkel de buurt Khor Shaman te kennen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.7-8). Toen u gevraagd werd wat u deed te Nyala, of u er een job had of naar school ging, gaf u ontwijkend aan dat je niet naar school kon gaan uit angst voor een aanval of zo (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.8). Uw ontwijkend antwoord staat haaks op uw eerdere verklaring dat de meeste families 'de jeugd' naar Nyala zendt, zodat ze veilig zijn voor de milities en zodat ze werk kunnen vinden en komt niet doorleefd (en dus niet waarachtig) over. Ook toen u gevraagd werd of er – toen u in Nyala was – ooit een 'aanval' was, gaf u ontwijkend aan dat de mensen gewoon angst hebben. Pas toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat er toen geen aanval gebeurde (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.8).

Van iemand die – net als zijn familie – van zijn geboorte tot zijn achttien jaar in de stad Labado woonde, er werkzaam was als herder en landbouwer, regelmatig naar de markt in de omgeving en Nyala ging en een tijdje in Nyala woonde, kan een betere (en consistente) kennis worden verwacht van 'zijn' stad Labado, de stad Nyala en de omgeving van Labado en Nyala.

U gaf verder aan dat u twee jaar te Khartoem verbleef. Toen u gevraagd werd in welke wijk te Khartoem u verbleef, gaf u ontwijkend aan dat u in Khartoem woonde. Toen u opnieuw gevraagd werd in welke wijk u daar woonde, noemde u de term 'Alrimeila'. Toen u gevraagd werd of u buiten Alrimeila nog andere buurten te Khartoem kon noemen, kwam u niet verder dan 'Omdurman'.

Toen u gevraagd werd of u nog buurten te Khartoem – de stad waar u twee jaar gewoond zou hebben – kon noemen, gaf u aan van niet (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.9-10). Toen u gevraagd werd waarvoor Alrimaila bekend was, gaf u aan dat de Nijl door de buurt loopt. Gevraagd welke zaken u nog kon vertellen over de buurt waarin u twee jaar lang woonde, gaf u aan dat het gewoon door de Nijl bekend is en u vroeg zich af of u de buurt moest beschrijven. Toen de dossierbehandelaar daarop aangaf dat u de buurt mag beschrijven en belangrijke plaatsen en gebouwen mag noemen, kwam u niet verder dan de spoorweg en de markt (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.10). Toen u verder gevraagd werd of er protesten waren te Khartoem / Omdurman toen u daar verbleef, gaf u aan van wel. Echter, toen daarop gevraagd werd welke protesten er waren en waarover het ging, gaf u aan dat u niet begreep wat er gebeurde en waarover het ging (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.35).

Van iemand die gedurende twee jaar in Khartoem woonde en werkte (als waterverkoper, schoenpoetser, drager van goederen en arbeider op een bouwwerf), kan men een betere plaatsbeschrijving verwachten. Het feit dat u hiertoe niet in staat bent, ondermijnt uw bewering dat u in Khartoem verbleven zou hebben.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende het conflict te Darfoer en de belangrijkste betrokken partijen erg beperkt is.

Toen u gevraagd werd om het **conflict te Darfoer** uit te leggen, gaf u aan niet te begrijpen wat de regering wil van jullie. U verklaarde dat ze jullie gewoon aanvallen. Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat er toch een reden moet zijn waarom ze jullie aanvallen, gaf u vaag aan dat ze Darfoer willen controleren en niemand van Darfoer in die buurt willen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat reeds sinds 1962 een crisis / burgeroorlog heerst te Soedan. De centrale regering van Soedan, gevestigd in Khartoem, raakte in conflict met de zuidelijke niet-islamitische stammen in het zuiden van het land. Na een staakt-het-vuren in 2002 laaide het conflict opnieuw op nadat de twee rebellerende organisaties Justice and Equality Movement (JEM) en Sudan Liberation Movement/Army (SLA) het regeringsleger aanvielen, omdat ze vonden dat de olieopbrengsten oneerlijk verdeeld werden. Ook de verdeling van land zorgde voor onrust. Als reactie op de aanval op het regeringsleger, huurde de centrale regering de Janjaweed in om voor hen te vechten tegen de rebellenbewegingen (zie administratief dossier).

Niet alleen had u geen idee van de reden van het conflict in Darfoer, waar u heel uw leven gewoond zou hebben, ook uw kennis betreffende uw beweerde vervolgers – zijnde **de regering van Soedan en de Janjaweed** – is erg beperkt.

U gaf – weliswaar correct – aan dat de naam van de president van Soedan Omar Hassan Al-Bashir is, maar toen u gevraagd werd wat zijn stam is, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of u andere belangrijke politici te Soedan kon noemen, gaf u aan van niet. Verder kende je de naam van de regerende partij te Soedan niet, omdat u er geen interesse in had (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.15-16). Toen u de term de term **National Congres Party** opgeworpen werd, vroeg u zich af of de term zich in 'Soedan' situeerde. Toen de dossierbehandelaar bevestigde dat het zich in Soedan situeert en gevraagd werd wat het is, gaf u aan dat u er van hoorde maar u niet weet wat het is (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.28). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de National Congres Party de politieke partij is die heerst te Soedan (zie administratief dossier). De naam Idriss Déby kende u dan weer wel. U verklaarde dat hij een opposant is van de Soedanese regering. Idriss Déby is sinds 1990 de president van buurland Tsjaad (zie administratief dossier).

Toen u verder gevraagd werd of u Arabische stammen kent te Darfoer, gaf u – vreemd genoeg – aan dat er geen Arabieren zijn te Darfoer. Later gaf u aan dat de regering hen wapens geeft en ze doden en verkrachten in Darfoer. Toen u gevraagd werd over welke Arabieren, welke stammen u het had, gaf u ontwijkend aan dat u de Janjaweed bedoelde. Toen daarop opnieuw gevraagd werd welke Arabieren, welke stammen u bedoelde, gaf u aan dat ze hun gezicht bedekken en je het niet kan vragen welke stam ze hebben. Toen u later direct gevraagd werd uit welke tribes de Janjaweed bestaat, gaf u aan het niet te weten. Zelfs toen u gevraagd werd of de Janjaweed bestaat uit Afrikaanse of Arabische stammen, gaf u ontwijkend aan dat niemand van Darfoer zijn eigen mensen zal doden. U had er dus totaal geen idee van uit welke stammen de Janjaweed zou bestaan. Toen u gevraagd werd of de Janjaweed alle stammen aanvallen of slechts bepaalde stammen, gaf u aan dat ze alle Darfoeri aanvallen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.25-27). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Janjaweed bestaat uit Arabieren, voornamelijk van het Baggaravolk, en ze de opvolgers zijn van een andere Arabische militie, de Murahilin.

De Janjaweed wordt gesteund door de centrale regering om voor hen te vechten tegen de rebellenbewegingen. Daarnaast zijn ze betrokken in een strijd om grond met de lokale landbouwers (zie administratief dossier).

Verder dient te worden vastgesteld dat u verder geen enkele **rebellensbeweging** in Darfoer kon noemen.

U had er geen idee van welke groepen of stammen geliefd zijn bij de regering en gaf aan niet te weten welke vechtende partijen / organisaties / milities er zijn te Darfoer. Zo gaf u - toen u gevraagd werd welke groepen / stammen geliefd zijn bij de regering - ontwijkend aan dat ze u in Soedan 'Darfoeri', 'ongemanierde' of 'rebel' noemen. Ook toen de vraag herhaald werd, gaf u ontwijkend aan dat de regering 'alle Darfoeri' haat (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.27). Toen u gevraagd werd of de mensen die in Darfoer wonen, de lokale stammen, ook milities / gewapende groepen hebben, gaf u aan van niet. Toen u daarop gevraagd werd of u – buiten Janjaweed – andere gewapende groepen / rebellenbewegingen kende te Darfoer, ontweek u de vraag door te stellen dat ze jullie rebellen noemen wanneer ze jullie aanvallen. Toen daarop direct gevraagd werd welke rebellenbewegingen er zijn te Darfoer, bleef u ontwijkend antwoorden, door te stellen dat er veel stammen zijn, ook mensen van Tsjaad en u 'Ibrahim Khalil' kent. Toen u gevraagd werd tot welke beweging / groep hij behoort, gaf u vaag aan dat hij 'opponent' is (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Ibrahim Khalil in 2001 de Justice and Equality Movement (JEM) oprichtte. Ibrahim Khalil werd op 25 december 2011 gedood door het Soedanese leger in Noord-Kordofan (zie administratief dossier). Toen u verder de naam Abdul Karim Abdulla opgeworpen werd, situeerde u deze persoon echter als de sheikh van een dorp. Toen door de dossierbehandelaar doorgevraagd werd over welk dorp het gaat, gaf u aan dat het Labado betreft (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Abdul Karim Abdulla de interim leider van JEM (Bashar) is (zie administratief dossier). Toen u daarop gevraagd werd of u de Justice and Equality Movement (JEM) kende, gaf u aan dat u ervan hoorde. Toen u gevraagd werd erover te vertellen, gaf u aan dat u enkel de naam hoorde, maar u er niets van weet. Toen u gevraagd werd wat ze doen, gaf u aan er geen idee van te hebben. Verder gaf u aan geen namen van leiders van de JEM te kennen, noch wist u welke stammen deel uitmaken van de JEM (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.27-28). De JEM is een Afrikaanse organisatie onder leiding van Khalil Ibrahim Muhammed die samen met het SLA vecht tegen de regering en de Janjaweed (zie administratief dossier). Toen u de term Harakt Al Tahrir Al Sudan (SLM) opgeworpen werd, gaf u aan dat u er niet van hoorde. Toen u de term Arko Minawi opgeworpen werd, gaf u eveneens aan dat u er niet van hoorde (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.28). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het SLM (Sudan Liberation Movement) eveneens een rebellenorganisatie is die actief is te Darfoer. Arko (of Minni) Minawi leidt een fractie van SLM en tekende in mei 2006 een vredesakkoord in verband met Darfoer. De dag dat hij dit akkoord ondertekende, werd zijn broer Yussuf Arkou Minawi gedood door de regeringstroepen te **Labado** (zie administratief dossier).

Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u verklaarde dat Labado op 'de zevenentwintigste in het jaar 2004' werd aangevallen en u gevraagd werd of u weet heeft van andere aanvallen op Labado, verklaarde u dat u zich twee aanvallen kan herinneren, één in 2004 en één in 2005. Toen u daarop gevraagd werd of er na 2005 dan geen aanvallen meer waren op Labado, bevestigde u dit (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.30). Toen u later gevraagd werd of er recenter dan 2005 nog aanvallen waren op andere dorpen / steden, gaf u aan dat u hoorde van een aanval op Serba in 2003. Van recentere aanvallen op dorpen / steden had u geen weet (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.33-34). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat in en rond Labado nog verschillende aanvallen plaatsvonden, ook na 2005 (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd hoe het komt dat u hiervan niet op de hoogte bent, verklaarde u dat het misschien was nadat u Labado verliet (2012) en u sindsdien geen contact meer had met uw familie (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.34).

Gelet op bovenstaande talrijke en frappante onwetendheden betreffende het conflict te Darfoer en de belangrijkste betrokken partijen (waaronder de Janjaweed die tot tweemaal uw beweerde plaats van afkomst, Labado, aanviel terwijl u er geweest zou zijn en de organisatie waarvoor u gevlucht zou zijn), maakt u niet geloofwaardig daadwerkelijk van Darfoer afkomstig te zijn of er verbleven te hebben.

Verder blijkt uw kennis van uw eigen stam (Tama) en de verschillende stammen die voorkomen in uw beweerde plaats van afkomst, Labado, en omgeving ervan erg beperkt tot quasi onbestaand.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS uw beweerde behoren tot de Afrikaanse Tama stam niet aannemelijk hebt weten te maken.

Zo blijkt dat uw kennis van uw eigen stam (Tama) zeer beperkt tot quasi onbestaand is.

U verklaarde te behoren tot de etnie **Tama**, een niet Arabische stam afkomstig uit Darfoer en geboren te zijn in Labado, een plaats die in de provincie Zuid-Darfoer ligt. Ook uw vader behoort tot de stam Tama, uw moeder tot de stam Erenga (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd naar uw substam (van Tama), gaf u aan dat u Misseriya Jabbal bent. Toen u gevraagd werd of de Tama nog andere substammen (of kashim belt in het Arabisch) hebben, verklaarde u van niet en herhaalde u dat er enkel Tama, Erenga en Misseriya Jabbal is (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.20). Toen u de term de term Abu Sharib opgeworpen werd, gaf u aan dat u er reeds van hoorde, maar u er niet ging. Toen u daarop gevraagd werd wat 'Abu Sharib' juist is, gaf u aan dat het een plaats is, misschien gelegen ten noorden van Labado. Toen u de term de term Mileri opgeworpen werd, gaf u aan er nooit van gehoord te hebben (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Tama een niet-Arabische stam is die vooral leeft in het oosten van Tsjaad en het westen van Soedan. De leden van de stam spreken de Tama-taal. De Tama bestaan uit een aantal subgroepen of subclans, waaronder de Abu Sharib, de (A)sungor, de Dagel, de Erenga, de (K)(G)imr, de Kibet, de Marari(t), de Mileri en de Tama zelf (zie administratief dossier).

Toen u verder gevraagd werd of de Tama een conflict hebben met een andere stam te Darfoer, gaf u aan dat ze enkel een conflict met de regering hadden. Ook toen u gevraagd werd of de Tama in het verleden ooit een conflict hadden met een andere stam, gaf u aan dat jullie probleem in Darfoer enkel een probleem met de regering is en niet onderling. Toen u later specifiek gevraagd werd of de Tama een conflict hadden met andere stammen, gaf u aan van niet. Ook wanneer u gevraagd werd of er ooit aanvallen geweest waren op de Tama, gaf u aan van niet (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.25). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat tijdens de droogte van de jaren 1980 leden van de Zaghawa stam in Dar Tama (Tsjaad) gingen wonen. Daarbij werden ook Tama verdreven naar Soedan. In 2006 leidde een overval op een Tama man tot een groot vuurgevecht, waarbij 20 mensen om het leven kwamen. Het conflict tussen de Zaghawa en de Tama escaleerde en tientallen Tama werden gedood. Duizenden Tama sloegen op de vlucht en verlieten Dar Tama (Tsjaad) om naar Soedan te vluchten (zie administratief dossier).

Toen u gevraagd werd wat de betekenis is van de naam 'Darfoer', gaf u correct aan dat het 'plaats van de Fur' wil zeggen. Toen u daarop gevraagd werd of er dan ook een 'Dar Tama' is (een plaats van de Tama), gaf u ontwijkend aan dat men een bepaalde plaats 'Dar Tama' kan noemen als er veel Tama wonen. Dit kan een wijk of een stad zijn. Toen u gevraagd werd of u zulke plaatsen / 'Dar Tama' kende, gaf u aan van niet (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.28-29). Toen de vraag anders gesteld werd en u gevraagd werd waar de Tama vooral leven, gaf u aan dat ze voornamelijk in Omdurman – Khartoem wonen. Toen u gevraagd werd of Tama ook in andere landen wonen, gaf u aan dat er ook Tama in Portugal en Ierland wonen en in vele landen. Toen u geconfronteerd werd met uw verklaring dat er vooral in Omdurman Tama wonen en u gevraagd werd of er ook in een ander land een grote Tama gemeenschap woont, gaf u aan van wel en u haalde Egypte aan (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.29). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de traditionele thuisbasis van de Tama de 'Dar Tama' (letterlijk plaats van de Tama) is. Alle Tama verblijven te Tsjaad, behalve de Gimr en de Mileri, die nabij Saref Omra en Kebkabiya te Soedan verblijven. Ook de oude Tama hoofdstad is in Niere (Tsjaad) gelegen (zie administratief dossier).

Toen u gevraagd werd wie de hoogste leider van de Tama (van alle Tama) is, gaf u aan het niet te weten en u het nooit aan uw ouders of grootouders vroeg. Toen u daarop gevraagd werd hoe ze 'de leider van de Tama' noemen, de naam van de functie, gaf u opnieuw aan het niet te weten. U gaf aan dat hij bestaat, maar u zulke zaken niet vroeg (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.23). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat de leider van de Tama de Sultan is (zie administratief dossier) en u gevraagd werd wat de naam van de Sultan van de Tama is, gaf u opnieuw aan het niet te weten en evenmin te weten waar hij woont. Toen u gevraagd werd wie onder de Sultan van de Tama staat, gaf u de term 'Omda' en u gaf daarbij aan dat u daar reeds van hoorde. Toen u ter bevestiging gevraagd werd of de 'Omda' rechtstreeks onder de Sultan valt, gaf u aan dat dit zo is, zoals vicesultans, en dat daaronder Sheikh valt. Toen u de term 'fursha' of 'firsha' opgeworpen werden, gaf u aan er nooit van gehoord te hebben. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat men de personen die rechtstreeks onder de sultan staan niet 'Omda' noemt maar 'Fursha' of 'Firsha', gaf u aan dat het de eerste keer was dat u er van hoorde (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.23).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Tama eeuwenlang geregeerd werden door Sultans. De Sultan zou van Dadjo origine zijn. De Tama hebben steeds hun eigen Sultan gehad. De 'top' leider van de Tama is nog steeds de Sultan. De Fursha of Firsha is bij de Tama sprekende volkeren de historische titel voor de 'midden' leiders onder de Sultan. Lager gerangschikte leiders bij de Tama zijn de Omda en daaronder de Sheikh (zie administratief dossier).

Verder blijkt dat uw kennis van uw eigen taal (Tama) onbestaand is.

Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg of u – buiten Arabisch – nog andere talen spreekt of verstaat, vernoemde u Rutana. U verduidelijkte dat u daarmee Tama bedoelde. Toen u gevraagd werd welke taal u voornamelijk sprak te Labado (Darfoer), verklaarde u dat u voornamelijk 'ons dialect' sprak, namelijk Tama (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.3-4). Ook toen u gevraagd werd of de Misseriya Jabbal – volgens u de substam van Tama waartoe u behoort – ook Tama spreken, gaf u aan van wel, omdat ze een substam van Tama zijn. Verder gaf u aan dat uw stam gezien wordt als 'westers' en 'niet-Arabisch', omdat jullie geen Arabisch spreken (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.20).

Toen u gevraagd werd waar u Arabisch leerde, gaf u ontwijkend aan dat u het kan spreken. U vervolgde dat jullie vooral Arabisch spreken en **niet steeds** Rutana spreken. U gaf aan dat u Arabisch leerde spreken door uw familie en u het leerde schrijven door vrienden in Khartoem (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.12).

Toen de dossierbehandelaar u op het einde van het persoonlijk onderhoud zes basiswoorden in het Arabisch gaf en u vroeg om ze te vertalen in het Tama, bleek u wel zes 'termen' te antwoorden, maar geen van de zes door u opgeworpen termen bleek de correcte vertaling van de woorden 'oog', 'oor', 'hart', 'neus', 'hand' of 'voet'. Toen de dossierbehandelaar u daarop zes basiswoorden in het Tama gaf en u vroeg om deze te vertalen, gaf u bij drie woorden aan het niet te weten. Bij de drie andere woorden gaf u een foutieve vertaling (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.36 en administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar daarop aangaf dat u geen van de twaalf woorden correct vertaalde en besloten dient te worden dat u geen Tama spreekt of verstaat, gaf u aan dat 'de mensen een andere taal spreken'. Toen u erop gewezen werd dat het weldegelijk woorden in de Tama taal betreft, gaf u aan dat uw familie misschien een andere woordenschat heeft. Later gaf u dan weer als verklaring dat jonge mensen andere woorden gebruiken (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.36).

Er dient vervolgens opgemerkt te worden dat uw kennis van de verschillende stammen die voorkomen in uw beweerde plaats van afkomst, Labado, en omgeving eveneens erg beperkt tot quasi onbestaand is.

Toen u gevraagd werd welke stammen in de buurt van uw beweerde plaats van afkomst, Labado, voorkomen, gaf u aan dat er (naast de Tama) Fur en Bargu wonen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.20). Van de door u genoemde stammen die in de omgeving van Labado wonen (Fur en Bargu) kon u echter geen substammen noemen (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.20). Toen u verder gevraagd werd welke taal de Bargu spreken, gaf u vreemd genoeg aan dat ze een eigen taal hebben, maar u niet met hen woonde en het dus niet weet (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.21). Toen u de term Baggara opgeworpen werd, gaf u aan dat u er reeds van hoorde en u hoorde dat ze van 'Babanossa' komen, waar u nooit was. Toen u gevraagd werd waar dat gelegen is, gaf u aan dat dit in het westen was, nog in Soedan, maar u niet weet waar juist. U gaf aan dat ze voor vee zorgen en een Afrikaanse stam zijn. Toen u gevraagd werd of er ook Baggara in de omgeving van Labado voorkomen, gaf u aan dat u iemand kent van die tribe (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.21-22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat 'Baggara' een synoniem is voor 'veeherders'. Uit de informatie blijkt verder dat de (zuidelijke) Rizegat (waaronder de Madibbo familie) Baggara zijn (zie administratief dossier). Toen u de term Rizegat opgeworpen werd, gaf u aan dat u er reeds van hoorde. Echter, toen u gevraagd werd er over te vertellen, kwam u niet verder dan dat u enkel weet dat er een stam is met die naam. Verder wist u er niet veel van (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.27). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Rizegat de grootste en machtigste Arabische stam is die voorkomt te Darfoer, de Arabische stammen te Darfoer geleid worden door de Rizegat en de Rizegat ook in Zuid-Darfoer (waar u uw hele leven gewoond zou hebben) voorkomen. Verder blijkt dat ook mensen van de Tama stam gerekruteerd worden door de RSF (die instaan voor onder andere grenscontroles) en dit onder Rizegat militieleider Hemmeti (zie administratief dossier). Toen u de term Mahariya Um Dahiya opgeworpen werd, gaf u aan er nooit van gehoord te hebben (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de clan Mahariya Um Dahiya gebaseerd is ten oosten van Nyala en een subclan is van de Rizegat (zie administratief dossier).

Toen u de term Madibbo opgeworpen werd, gaf u aan er nooit van gehoord te hebben (zie persoonlijk onderhoud CGVS, p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Madibbo gebaseerd zijn ten oosten van Nyala en het een subclan is van de Rizegat (zie administratief dossier).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat behoren tot een stam extreem belangrijk is te Soedan en een stam als een politieke entiteit gezien wordt. Er zouden 80 verschillende stammen voorkomen te Darfoer, waarvan 27 als Arabisch gekwalificeerd worden en de overige als niet-Arabisch. Verder blijkt dat de gewapende militieën te Darfoer meestal via de tribale lijnen verlopen (zie administratief dossier). **Gelet op het feit dat uw kennis van uw eigen stam (Tama) en de verschillende stammen die voorkomen in uw beweerde plaats van afkomst, Labado, en omgeving erg beperkt tot quasi onbestaand is, maakt u niet geloofwaardig daadwerkelijk van Darfoer afkomstig te zijn of er verbleven te hebben.**

Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen, noch dat u Tama zou zijn, noch dat u van Darfoer afkomstig zou zijn, kan er bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Khartoem slachtoffer van racisme werd omdat u van Darfoer afkomstig bent. U legde ten slotte geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig uit Darfoer zijn de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfoeri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer een ernstig risico op mensenrechtenschendingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan.

In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit Labado – Darfoer, noch dat u behoort tot de niet Arabische Tama etnie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in het enig middel aan dat de bestreden beslissing de schending inhoudt van volgende bepalingen: "Schending van artikel 3 EVRM, artikel 1 Vluchtelingenverdrag, artikel 48/3 en

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, alsook schending van de motiveringsplicht (zoals vervat in artt. 2-3 Wet 29 juli 1991)".

Verzoeker stelt in het verzoekschrift:

"Volledig ten onrechte heeft het CGVS beslist tot weigering van de vluchtelingenstatus aan verzoeker en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker is ongeschoold, en hielp zijn vader op de boerderij met oosten en met hoeden van vee.

Het CGVS heeft geen enkele vraag gesteld over de landbouw, nochtans verzoekers core business, maar enkel over politieke of tribale aangelegenheden, zoals het conflict te Darfoer en de betrokken partijen.

Zoals gezegd is verzoeker ongeschoold. Hij heeft dan ook gewerkt in Khartoem als waterverkoper, schoenpoetser, drager van goederen en arbeider op een bouwwerk. Het CGVS stelt "van iemand die gedurende twee jaar in Khartoem woonde en werkte, kan men een betere plaatsbeschrijving verwachten. Het feit dat u hiertoe niet in staat bent, ondermijnt uw bewering dat u in Khartoem verbleven zou hebben.

Het CGVS vroeg verzoeker of hij de naam van de regerende partij kent. Verzoeker antwoordt dat hij daar geen interesse in heeft. Hij antwoordt dus heel eerlijk dat hij geen interesse heeft in politiek. Het is dan ook vreemd dat het CGVS hem daarna dan vragen stelt over politiek. Het CGVS gaat verder in de bestreden beslissing: "Verder dient te worden vastgesteld dat u verder geen enkele rebellenbeweging in Darfoer kon noemen."

Daarnaast wenst verzoeker erop te wijzen dat verschillende mensenrechtenorganisaties benadrukken dat terugkeer naar Soedan moet opgeschort blijven tot de procedures in lijn zijn met het internationaal recht.

[landeninformatie]

Daarnaast wenst verzoeker te verwijzen naar liet document van het CGVS: Soedan, risico op terugkeer. Hierin is vermeld:

"Het EHRM stelde een niet-exhaustieve lijst van risicoprofielen op: niet-Arabische Darfoeri; personen die in het verleden al te maken gehad hebben met de veiligheidsdiensten; personen die zich in de media kritisch uitlaten over het regime; personen die in het buitenland contacten hebben met de oppositie; personen met persoonlijke of familiale banden met oppositieleiden, politieke opposanten; Darfoeri die naar het buitenland gereisd zijn. Volgens enkele niet-gouvernementele bronnen creëert een asielaanvraag zelf een "politiek profiel". (CGVS, Soedan, risico op terugkeer. februari 2018. p. 51 van 67)

Hieruit volgt dat niet enkel personen die afkomstig zijn van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland risico lopen op vervolging, maar dit risico strekt zich uit tot elke Soedanees die een asielaanvraag indient."

3. Beoordeling

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. Verzoeker verwijst naar verschillende mensenrechtenorganisaties die benadrukken dat de terugkeer naar Soedan moet worden opgeschort blijven tot de internationale procedures "in lijn zijn met het internationaal recht" en naar een document van het CGVS inzake risico bij terugkeer.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat verzoeker op generlei wijze omschrijft in welke mate en op welke wijze de procedures in België niet overeenstemmen met het internationaal recht. Tevens blijkt dat de geciteerde tekst en het verzoekschrift verwijzen naar een rapport van verweerder in 2018.

Deze loutere verwijzingen in het verzoekschrift zijn geen concrete of dienstige weerleggingen van de motivering in de bestreden beslissing die - op basis van actuelere informatie dan deze van verzoeker - stelt:

*"Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.*

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.”

Voormelde analyse en motivering steunen op bronnen en een COI Focus die dateren van na de in het verzoekschrift geciteerde tekst en vermeld CGVS-document. De voormelde motivering inzake de individuele beoordeling van verzoekers vraag om internationale bescherming blijft derhalve onverminderd overeind.

3.5. Verzoeker verwijst naar zijn ongeschoold profiel, stelt dat hij geen interesse heeft in politiek en dat hij geen vraag kreeg over landbouw, nochtans zijn “core business”.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Verzoekers loutere verwijzing naar zijn voorgehouden profiel kan niet worden aangenomen als een dienstige of concrete weerlegging van de motivering die op goede gronden vaststelt dat:

- verzoekers vage, ontwijkende en niet doorleefde verklaringen inzake zijn beweerde bezigheden te Zuid-Darfoer zijn geloofwaardigheid ondermijnen dat hij van Darfoer afkomstig is;
- van verzoeker, die aanvoert dat hij, net als zijn familie, van zijn geboorte tot zijn achttien jaar in de stad Labado woonde, er werkzaam was als herder en landbouwer, regelmatig naar de markt in de omgeving en Nyala ging en een tijdje in Nyala woonde, een betere (en consistente) kennis kan worden verwacht van 'zijn' stad Labado, de stad Nyala en de omgeving van Labado en Nyala.
- van iemand die gedurende twee jaar in Khartoem woonde en werkte (als waterverkoper, schoenpoetser, drager van goederen en arbeider op een bouwwerf), men een betere plaatsbeschrijving kan verwachten aangezien dit behoort tot zijn directe leefomgeving. Het feit dat verzoeker hiertoe niet in staat is, ondermijnt zijn bewering in Khartoem verbleven te hebben;
- verzoekers kennis betreffende het conflict te Darfoer en de belangrijkste betrokken partijen erg beperkt is. De vastgestelde talrijke en frappante onwetendheden betreffende het conflict te Darfoer en de belangrijkste betrokken partijen (waaronder de Janjaweed die tot tweemaal zijn beweerde plaats van afkomst, Labado, aanviel terwijl hij er geweest zou zijn en de organisatie waarvoor hij gevlucht zou zijn), doen besluiten dat hij niet geloofwaardig is daadwerkelijk van Darfoer afkomstig te zijn of er verbleven te hebben;
- verzoeker niet aannemelijk maakt te behoren tot de Afrikaanse Tama stam;
- verzoekers kennis van de verschillende stammen die voorkomen in zijn vermeende plaats van afkomst, Labado, en omgeving eveneens erg beperkt is tot quasi onbestaand.

Voormelde vaststellingen worden ondersteund door de informatie in het dossier. De motivering is pertinent en terecht en blijft, aangezien ze niet concreet wordt betwist, onverminderd overeind.

Verzoeker staft zijn verklaringen niet met schriftelijke of andere bewijzen en voldoet evenmin aan de cumulatieve bepalingen en voorwaarden zoals vermeld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS